

Ο Σαλβαντόρ Νταλί δεν ήξερε να φτιάχνει σπανακόρυζο

Δεν υπάρχει Τέχνη. Δεν υπάρχουν Καλλιτέχνες. Τουλάχιστον δεν μπορούν να υπάρξουν ως τέτοιοι, διαχωρισμένοι από το γενικό σύνολο των ανθρώπων. Ή όλοι ή κανένας. Οκαθένας από εμάς μπορεί αν το θελήσει να τραβήξει μια γραμμή (ευθεία ή στραβή τι σημασία έχει;), να χτυπήσει μια νότα στα πλήκτρα ή στην ταστιέρα του μπάσου, να ανακατέψει στην παλέτα ένα κίτρινο με ένα μπλε ή τέλος πάντων να γράψει πέντε λέξεις σε ένα κομμάτι χαρτί. Έχουμε εγκλωβίσει την φαντασία μας και την δημιουργικότητα μας σε ένα μετρημένο στα δάκτυλα αριθμό "Καλών Τεχνών". Μα ο Τύπος απέναντι μπορεί κάλλιστα να εκφράζεται παίζοντας με ένα κομπολόι ή η κοπέλα απέναντι σου καταστρέφοντας διαφημίσεις στις στάσεις των λεωφορείων. Ίδου το μεγαλείο της έκφρασης! Όλοι ματώνουμε άρα όλοι κάνουμε ποίηση. Κοντολογίς ο όρος "καλλιτέχνης" είναι ψεύτικος και παραπλανητικός. Θεωρούμε κάποιο άτομο ως τέτοιο για τον απλούστατο λόγο ότι ποτέ δεν μπήκαμε στον κόπο να εκφράσουμε με οποιονδήποτε τρόπο τα συναισθήματά μας. Και γι' αυτόν ακριβώς το λόγο υπάρχει ο "καλλιτέχνης" τοποθετημένος αυθαίρετα εκεί για να μας υπενθυμίζει: "Ει! Κοιτάτε με θεατές-ακροατές. Βρίσκομαι εδώ για να αντικαταστήσω την αδράνεια σας" Και πληρώνουμε συχνά για να διασκεδάσουμε αυτή τη μηδαμινότητα, για να διασκεδάσουμε την πλήξη μας που γεννιέται καθημερινά από την έλλειψη παθιασμένων πράξεων, από αυτή την ερήμωση των επιθυμιών και των αισθήσεων. Αν λοιπόν θέλουμε να νιώσουμε ξανά ανθρώπινοι, άρα και δημιουργικοί, πρέπει να ξυπνήσουμε μέσα μας το παιδί που μουτζουρώνει το χαρτί και που καταστρέφει την κούκλα, το παιδί που εξερευνά το σώμα του και που ιδρώνει παίζοντας (και όχι δουλεύοντας).

Το ζήτημα λοιπόν, δεν είναι να χρησιμοποιήσουμε τις δημιουργικές μας ικανότητες σαν μέσο για μια στείρα διασκέδαση ή για μια ακόμα πληκτική ψυχαγωγία, αλλά για κάτι που έχουμε ξεχάσει ήδη και που από εκεί αρχίζουν και τελειώνουν όλα: το να επικοινωνήσουμε στ' αλήθεια μεταξύ μας! Και ίσως μόνον έτσι μπορεί να λειτουργήσει μια έκθεση σαν κι' αυτή....

Ας φτύσουμε όλο το καλλιτεχνικό σκυλολόι, την ψευδοεπικοινωνία και τις τέχνες που μας ταίζουν καθημερινά τα ανέραστα τομάρια των ΜΜΕ και των αφεντικών τους. Ας τους κάνουμε να πεινάσουν!

"Η μόνη χρήσιμη τέχνη που μας απομένει είναι να ξανακτίσουμε την κοινωνία και τις ζωές μας πάνω στα συντρίμια τους..."

"Η καθημερινή ζωή είναι η μόνη δυνατότητα για την μελλοντική τέχνη... Πρέπει να καλέσουμε τους ξύπνιους, να ξυπνήσουμε τους κοιμισμένους και να θάψουμε τους νεκρούς. Με λίγα λόγια πρέπει ν' αρχίσουμε."

- Η ΤΕΧΝΗ ΔΕΝ ΧΡΕΙΑΖΕΤΑΙ ΠΙΑ ΕΓΧΕΙΡΗΣΗ
- Η ΤΕΧΝΗ ΠΕΘΑΝΕ ΚΑΙ ΣΑΠΙΣΕ ΟΠΩΣ Ο ΘΕΟΣ...
- ΣΑΛΑΜΠΟΡΛΟΡΟΡΟΜ@%\$%*!!!!!!!!!!!!

Αισθησιογόνοι της ελεύθερης και ανπεμπορευματικής έκφρασης.